

Y/H 14/14 D.38/20'de "Davalı No.1 veya Davalıların müdahalesi Davacının Anayasal hakkını ihlal eder nitelikte ise Davacının rızası olmaksızın maruz kalacağı herhangi bir güç karşısında makuliyet ölçüsü veya orantılılık aranmaz. Böyle bir fiil teknik anlamda oluşmuş olsa dahi eylemli saldırı haksız fiilin gerçekleştiği sonucuna varılabilir." şeklinde ifade edilmiştir. Bu bağlamda Davacının Anayasal bir hakkı olan Toplantı ve Gösteri Hakkının ihlal edildiğine yönelik bulgum ışığında, makuliyet ve orantılılık ölçütüne bakılmaksızın, polis memurlarının Davacıya karşı vücudunun muhtelif yerlerine vurmak suretiyle **F. 148 md 26** tahtında eylemli saldırı gerçekleştirdiklerine, ve işbu eylemli saldırının aynı yasanın 27. maddesi altında tanımlanan istisnaların hiçbirine girmediği hususunda bulguda bulunurum.

2. Eziyet Görmeme Hakkına Yönelik İnceleme

Davacı ayrıca layihasında polis mensupları tarafından yapılan fiziki müdahale sebebi ile, insanlık dışı veya onur kırıcı müdahaleye maruz kaldığı ve bu konuda şikayet yapmasına rağmen etkin soruşturma yapılmayarak, Anayasamız ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi tarafından korunan eziyet görmeme hakkının, bir başka ifade ile, işkence yasağının ihlal edildiğini iddia etmiştir. Davacı yine şahadetinde, DAÜ'de öğretim görevlisi olduğu ve öğrencilerinin kendisine çok saygı duyduğunu ancak işbu eylemli saldırı sonrasında, gazetelerde ağlayan bir şekilde, fotoğraflarının yayınlanması neticesinde onurunun kırıldığını ve olay sonrasında öğrencilerinin iyiniyetli bir şekilde kendisine geçmiş olsun demesinin bile utanmasına sebep olduğunu belirtmiştir.

Anayasamızın 14. Maddesi altında düzenlenen "*kişi dokunulmazlığı*" hakkına ilişkin olarak, ilgili maddede kimseye eziyet ve işkence yapılamayacağı öngörülmüştür. Yine 39/62 sayılı yasa ile KKTC iç hukukunun bir parçası olan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 3. Maddesine göre de "*hiç kimse işkenceye, gayriinsani veyahut haysiyet kırıcı bir cezaya veya muameleye tabi tutulamaz.*"

Eziyet ve İşkence Yasağına ilişkin verilen birçok Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararında, kötü muamelenin 3. Madde kapsamına girebilmesi için, asgari şiddet düzeyinde olması gerektiği belirtilmiş ve işbu asgari düzeyin, muamelenin süresi, fiziksel

veya ruhsal etkileri ile mağdurun yaşı, cinsiyeti, sağlık durumu gibi özelliklere göre farklılık arz edebileceği öngörülmüştür (Bknz. *Tekin v Turkey* 9/6/1998 par 52, *Algür v Turkey* 2/1/2002 par 37). Yine Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi yorumuna göre, işkence, insanlık dışı ve onur kırıcı muamele arasında farklılıklar bulunmaktadır. Buna göre, eğer bir ceza veya muamele, korku ve şiddetli üzüntü yaratıyor, utanma ve aşağılanma duygusuna neden oluyor veya fiziksel ve moral direncini kırıyorsa “onur kırıcı”, kasıtlı, fiziksel ve zihni acı veriyorsa “insanlık dışı” olarak kabul edilmesi gerekmektedir. Yine bir ceza veya muamelenin işkence olarak kabul edilebilmesi için ise, işbu eylemin kasıtlı yapılan çok ciddi zalimane olması gerekliliği yanında, mağdurun insanlık dışı bir muameleye maruz kalması gerekmektedir. (Bknz. *İrlanda v UK* 18/1/1978).

Bu bağlamda huzurumdaki şahadeti değerlendirdiğimde, Davacı, polis mensuplarının muamelesi sebebi ile utandığı, korktuğu, şiddetli üzüntü yaşadığı ve aşağılandığını hissettiği yönündeki şahadeti ışığında, onur kırıcı bir muameleye tabi tutulduğunu iddia ettiğini gözlemlemekteyim. Yine davacı layihasında işbu muamele nedeni ile Polis Genel Müdürlüğüne şikayette bulunduğunu ancak yeterli tahkikat yapılmadığını, işbu hususun da işkence yasağına aykırı olduğunu iddia etmekle birlikte, bu konuda herhangi bir şahadet sunmadığını gözlemlemekteyim.

Yine **Reinen v Finland** (16/12/1997) kararının 55. Paragrafında, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, bir ceza veya muamelenin onur kırıcı davranış olup olmadığına yönelik bir saptama yapılırken, söz konusu ceza veya muamelenin amacının ilgili kişiyi küçük düşürmek veya alçaltmak olup olmadığı ve sonuçları itibari ile mağdurun kişiliğinin 3. Madde ile uyuşmayan bir olumsuzlukla etkilenip ,etkilenmediğinin belirlenmesi gerektiği ifade edilmiştir.

Bu bağlamda huzurumdaki şahadeti değerlendirdiğimde, Davacı, ilgili muamele sonucunda onurunun zedelendiğini iddia etmekle birlikte, işbu muamelenin polis mensupları tarafından onurunu zedeleme bilinci veya kastı ile yapıldığı yönünde bir şahadet sunmadığını gözlemlemekteyim. Yine Davalı Tanığı Ahmet Adalier de bu yönde

bir istintaka tabi tutulmamıştır. Kararımın birçok kısmında da belirttiğim üzere, Ahmet Adalier işbu muamelenin eylemcilerin arkasında asılı pankartı indirebilmek için eylemcilerin dikkatini polis memurlarının üzerine çekmek amacı ile yapıldığını defaten belirtmiştir. Yine Davacı işbu fiziki müdahale karşısında onurunun zedelendiği yönünde şahadet sunmuş olmasına rağmen, yapılan müdahalenin onurunu zedelemek bilinci ve kastı ile yapıldığını belirtmemiştir.

Davacının diğer bir iddiası olan, Polis Genel Müdürlüğüne giderek, uğradığı eylemli saldırı hakkında şikayette bulunduğunu ancak işbu şikayetine ilişkin herhangi bir soruşturma gerçekleştirilmediği yönündeki iddiasını değerlendirdiğimde ise, Davalı tanığı *Osman Ülman*'ın bu yönde bir tahkikat yapıldığını, işbu tahkikatın ilgili günde gazeteciler tarafından çekilen görüntüler üzerinden yapıldığını ancak gerek görüntülerden, gerekse sair tanık ifadelerinden Davacıya fiziki güç uyguladığı iddia edilen polis memurlarının tespit edilemediğini, bu sebeple de dosyanın daha ileri götürülmeden kapatıldığı yönünde şahadet verdiğini ve sıkı bir istintaka tabi tutulmasına rağmen işbu şahadetinde sarsılmadığını gözlemlemekteyim. Yine şunu da belirtmek isterim ki, ilgili tanığa istintak aşamasında daha ileri başka ne tür tahkikatların yapılabileceği veya yapılması gereken ileri tahkikatlardan hangilerinin yapılmadığına yönelik herhangi bir soru sorulmamış veya bu yönde herhangi bir iddia da ileri sürülmemiştir. İşbu hususa ek olarak, etkin bir soruşturma için yapılması gereken tahkikatların ne olduğu ve hangi tür tahkikatların yapılmadığı yönünde herhangi uzman tanık da dinletmediğini gözlemlemekteyim. Yine Davacı da şahadetinin büyük bir bölümünde kendisine işbu eylemin bir polis memuru tarafından gerçekleştirildiğini ancak kimin olduğunu bilmediği ve tespit edemediği yönünde şahadet vermiştir. İşbu hususlara ek olarak, etkin soruşturmanın Davacının onurunu zedelemek amacı ile yapılmadığına ve bu surette anayasamız altında korunan eziyet görmeme hakkına aykırılık oluştuğuna dair de huzurumda herhangi bir şahadet bulunmamaktadır.

Netice itibari ile, Davacıya uygulanan fiziksel gücün Davacının onurunu zedelemek bilinci ve kastı ile yapılmadığına ve Davacı tarafından yapılan şikayet neticesinde başlatılan soruşturmanın Davacının onurunu zedelemek bilinci ve kastı ile etkin bir şekilde

yapılmadığına dair duruşma aşamasında herhangi bir şahadet sunulmamış ve bu yönde herhangi bir iddia konulmamış olması sebebi ile, Davacının, Davalıların işbu davranışları nedeni ile anayasamızın 14. maddesi tahtında korunan eziyet görmeme hakkının ihlal edildiğine yönelik deklarasyon talebini reddederim.

Davalı No. 1 ve Davalı No.2'nin sorumluluğu hakkında inceleme;

Bir işverenin müstahdeminin haksız fiilinden hangi şartlarda sorumlu olacağı **Fasıl 148 madde 13'te** aşağıdaki şekilde düzenlenmiştir.

Bu Yasa amaçları bakımından bir işveren, müstahdeminin herhangi bir fiilinden aşağıdaki hallerde sorumlu olur-

(a) bu fiil yapılmasına yetki vermiş olacağı veya yapılmasını onaylayacağı bir fiil ise; veya

(b) bu fiil müstahdemin istihdam edilmekte olduğu sırada yapılmışsa.

Ancak, müstahdeminin, işveren tarafından açıkça veya zımnen yetkilendirilmediği halde, kendi görevini işverenin bir başka müstahdemi olmayan herhangi bir kişiye devretmesi halinde, işveren müstahdemi olmayan böyle bir kişinin herhangi bir fiilinden sorumlu olmaz.

Müstahdemin işini yaptığı bir sırada gerçekleştirmiş olduğu, haksız fiil teşkil eden eylemlerinden, müstahdemin şahsi sorumluluğu yanında, işverenin de sorumlu olabileceği **Winfield on Tort, 6th Ed. s 136-137'de** aşağıdaki şekilde ifade edilmiştir;

The master is liable for any tort which servant commits in the course of his employment. The servant himself is also liable.

Yine benzer bir şekilde, **Salmond and Heuston on the Law of Torts, 20th ed. s 444'de** "Vicarious Liability" başlıklı bölümde, "Master and Servant" başlığı altında şu ifadeler yer almaktadır:

“A master is jointly and severally liable for any tort committed by his servant while acting in the course of his employment. This is by far the most important of the various cases in which vicarious responsibility or vicarious liability is recognised by the law. Vicarious liability means that one person takes or supplies the place of another so far as liability is concerned”

[İşveren, işçisinin işi esnasında gerçekleştirmiş olduğu haksız fiilden müştereken ve münferiden sorumludur. İşbu sorumluluk, hukuk tarafından benimsenen en önemli kusursuz sorumluluklarından biridir. Kusursuz sorumluluk, bir kişinin bir başkasının adına sorumluluk taşıması anlamına gelmektedir.]

Aynı eserin 448’inci sayfasında ise müstahdemin gerçekleştirdiği haksız fiilden işvereni sorumlu tutabilmek için aşağıdaki iki şartın aranması gerektiği ifade edilmektedir;

In order that the doctrine of vicarious liability may apply, there are two conditions which must co-exist:

- (a) The relationship of master and servant must exist between the defendant and the person committing the wrong complained of;
- (b) The servant must in committing the wrong have been acting in the course of his employment.

İşbu alıntıdan da anlaşılacağı üzere, bir işvereni müstahdeminin gerçekleştirmiş olduğu haksız fiilden dolayı sorumlu tutabilmek için öncelikle, Davalı ile haksız fiil teşkil eden eylemi gerçekleştirmiş kişi arasında bir işçi işveren ilişkisinin olması ve işçinin işbu haksız fiil teşkil eden eylemi, işverenin işini yapmakta olduğu bir sırada, istihdamı esnasında, gerçekleştirmiş olması gerekmektedir.

Bu bağlamda, **51/1984 sayılı Polis Örgütü (Kuruluş, Görev ve Yetkileri) Yasası’nın** “Polis Örgütünün Kuruluşu” başlıklı 3. maddesi şöyledir:

“3. Bu Yasa ile, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti sınırları ile karasuları ve hava sahası içinde, bu Yasada öngörülen görevleri yerine getirmek ve yetkileri kullanmak üzere, Başbakanlığa bağlı Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Polis Örgütü kurulur. Örgüt, bu Yasadan kaynaklanan görev ve yetkilerini Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığına bağlı olarak yerine getirir. Örgütün işleyişi, çalışması, yönetimi, gözetimi, disiplini ve denetimi Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı tarafından yürütülür. Güvenlik Kuvvetleri Komutanı, bu görev ve yetkileri bakımından Başbakana karşı sorumludur.”

Kararımın başında yapmış olduğum inceleme esnasında, polis mensupları tarafından Davacıya karşı uygulanan ve darp şeklinde vuku bulan fiziki müdahalenin F.148 md 26 tahtında eylemli saldırı olduğuna bulguda bulunmuştum. İşbu bulgum ışığında, yukarıda iktibas etmiş olduğum 51/84 sayılı yasanın 3. Maddesini incelediğimde, işbu eylemli saldırıyı gerçekleştiren polis mensuplarının Davalı No. 1 tarafından istihdam edilen kişiler olduğu yönünde bulguda bulunurum. Yine işbu bulgumdan hareketle, Davalı No. 1 ile darp şeklinde vuku bulan eylemli saldırıyı gerçekleştiren polis mensupları arasında işçi - işveren ilişkisi olduğuna yönelik bulguda bulunurum. Yine huzurumdaki şahadetten polis mensuplarının işbu eylemli saldırıyı, görevleri esnasında yani istihdam edildikleri işi yaptıkları sırada gerçekleştirmiş oldukları ihtilafsız olup, işbu husus hakkında da bulguda bulunurum.

Ancak, Davalı No.1'i temsilen huzurumda şahadet veren Ahmet Adalier, ilgili polis mensuplarını eylemcilere karşı fiziki güç kullanmamaları konusunda uyardığını bu sebeple, polis mensuplarının eylemcilere karşı gerçekleştirmiş oldukları işbu fiziki müdahaleyi yetkisiz bir şekilde ifa ettiklerini iddia etmektedir.

Y/H 103/09 D.8/13 sayılı kararda bir işverenin, işçisinin gerçekleştirmiş olduğu haksız fiil teşkil eden eylemlerinden, hangi hallerde sorumlu olabileceği, aşağıdaki şekilde ifade edilmiştir;

Görüldüğü gibi, işverenin bir fiilin yapılmasına yetki vermesi, yapılan işi onaylaması, fiilin müstahdem in istihdamı sırasında ve öngörülen mutata görevlerin ifası sırasında yapılması halinde, müstahdemlerinin fiilerinden işveren sorumlu olabilecektir.

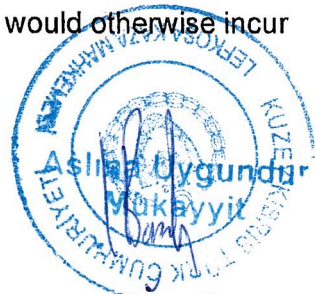
İşbu alıntıdan da anlaşılacağı gibi, yukarıdaki iki şartın yanında, bir işverenin işçisinin haksız fiil teşkil eden eylemlerinden sorumlu tutulabilmesi için a) fiilin yapılmasına yetki verilmesi b) yapılan fiili onaylaması c) müstahdem in işbu haksız fiil teşkil eden eylemi istihdamı sırasında ve öngörülen mutata görevlerinin ifası sırasında gerçekleştirmesi gerekmektedir.

Yine **Salmond on Torts**, 12th Ed. isimli eserin 113. Sayfasında, yetki verilmiş olsun veya olmasın, müstahdem in istihdamı esnasında, istihdam edildiği işi yaptığı bir esnada, gerçekleştirmiş olduğu haksız fiillerden işverenin sorumlu tutulabileceği aşağıdaki şekilde ifade edilmiştir;

A master is not responsible for a wrongful act done by his servant unless it is done in the course of the employment. It is deemed to be so done if it is either (1) a wrongful act authorised by the master (2) a wrongful and unauthorised mode of doing some act authorised by the master.

Winfield & Jolowicz on Tort 14th ed isimli eserin 604. Sayfasında da benzer bir şekilde işverenin açık bir şekilde yapılmasını yasakladığı bir eylemin, müstahdem tarafından istihdam edildiği işi ifa ettiği bir esnada yapılması halinde, işverenin kusursuz sorumluluk (vicarious liability) prensibi tahtında sorumlu tutulacağı ve işbu sorumluluğun tek istisnasının, müstahdem in istihdam edilmiş olduğu işin ifasının tamamen yasaklanmış olması olduğu aşağıdaki şekilde ifade edilmiştir;

In the first place the act done may still be in course of the employment even if it was expressly forbidden by the master. The prohibition by the master of an act or class of acts will only protect him from liability which he would otherwise incur

if it actually restricts what it is the servant is employed to do. The mere prohibition of a mode of performing the employment is no avail.

Yine **Clerk & Lindsell on Torts**, 13th Ed., para 226'da "Assault by Servant" başlığı altında, işverenin işçisinin 3. Şahıslara karşı gerçekleştirdiği tüm saldırılardan değil, yalnızca kendisine verilen takdir yetkisini yanlış kullanarak gerçekleştirdiği saldırılardan sorumlu tutulabileceği aşağıdaki şekilde ifade edilmiştir;

... master will not be liable for an assault committed by his servant unless done in the wrongful exercise of a discretion vested in the servant

Bu bağlamda Ahmet Adalier'in kararının başında da iktibas etmiş olduğum şahadetinden polis mensuplarına kalabalığın dikkatini dağıtmak amacı ile karşı yoldan eylemcilere doğru yürüme konusunda yetki verdiği açıktır. Yine işbu yetkiyi verirken eylemcilere karşı fiziki güç kullanmamaları konusunda ilgili polis mensuplarını uyardığı, ilgili polis memurlarına tek amaçlarının eylemcilerin arkasında asılı olan pankartı indirmek olduğu, işbu pankartın ise bir başka polis ekibi tarafından, eylemcilerin dikkati onlarda iken indirileceğini belirttiği tekzip edilmemiş şahadetinden açık olmakla birlikte, yolun karşısından eylemcilere doğru yürüyen polis mensuplarının kendilerine verilen takdir hakkını yanlış kullanarak, eylemcilere fiziki güç kullanmak sureti ile eylemli saldırıda buldukları hususunda bulguda bulunurum. Yine huzurumda polis mensuplarının gerçekleştirmiş olduğu eylemli saldırının Davalı No. 1 tarafından onaylanmadığı ve bu konuda işbu polis mensuplarına disiplin soruşturması açıldığı veya sair işlemlerin başlatıldığı yönündeki şahadet yokluğunda, işbu eylemlerin ayrıca Davalı No. 1 tarafından sonradan onaylandığı hususunda bulguda bulunurum. İşbu bulgularım ışığında, polis mensuplarının Davacıya karşı gerçekleştirdiği eylemli saldırıdan Davalı No. 1'in kusursuz sorumluluk (vicarious liability) prensipleri tahtında sorumlu olduğu hususunda bulguda bulunurum.

Davalı No.2'ye ilişkin yasal durum ise, Davalı No.1'e göre değişiklik arz etmektedir. Şöyle ki; **29/1976 sayılı 1976 Güvenlik Kuvvetlerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Yasası**

tahtında kurulmuş olan Davalı No.2, başka bir ifade ile Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı ile polis mensupları arasında işçi - işveren ilişkisinden söz etmek olası değildir. Yukarıda iktibas etmiş olduğum **51/84 sayılı yasanın 3. Maddesinde** de açıkça ifade edildiği gibi, Davalı No.2, Davalı No.1'in işleyişi, çalışması, yönetimi, gözetimi, disiplini ve denetiminden sorumlu olup, işbu sorumluluğu Başbakan'a karşıdır. Bu bağlamda, eylemli saldırı olarak tanımlanan haksız fiili gerçekleştiren polis mensuplarını Davalı No. 2'nin müstahdemleri olarak kabul etmek mümkün değildir. Yine Ahmet Adalier'in şahadetini bir bütün olarak değerlendirdiğimde, ilgili polis mensupları tarafından gerçekleştirilen işbu eylemlerin, Davalı No. 2 adına yürütülen bir iş veya Davalı No. 2 tarafından kendilerine verilen bir görev esnasında gerçekleştirmedikleri sabit olup, işbu husus hakkında da bulguda bulunurum. İşbu hususlara ek olarak, ilgili polis mensuplarına Davalı No. 2 tarafından yasa dışı bir emir verildiğine veya işbu haksız fiil teşkil eden eylemin Davalı No. 2 tarafından onaylandığına yönelik de huzurumda herhangi bir şahadet mevcut değildir. Huzurumda bu yönde herhangi bir şahadet olmaması sebebi ile, Davalı No. 1'in işleyişi, çalışması, yönetimi, gözetimi ve disiplini ve denetiminden sorumlu olan Davalı No. 2'nin sırf işbu sorumluluğu sebebi ile, polis mensupları tarafından gerçekleştirilen haksız fiillerden sorumlu olacağına yönelik bulgu yapmam imkansızdır. Netice itibari ile, yukarıda yapmış olduğum hukuki inceleme ve bulgularım ışığında, huzurumdaki davanın, Davalı No.2'yi ilgilendirdiği oranda red ve iptal edilmesi gerekmektedir ve bu yönde bulguda bulunurum.

Tazminat Talebi hakkında İnceleme

Davacı layihasında Davalı No.1'in müstahdemlerinin gerçekleştirmiş olduğu eylemli saldırı nedeni ile ciddi şekilde huzurunun kaçtığını, bu durumdan dolayı büyük üzüntü duymakta olduğunu, neşesini, hayata bağlılığını yitirdiğini, stres ve anksiyete sorunlarının başladığını iddia ederek, Davalılar aleyhine genel zarar ziyan talep etmiştir. Davacı yine devamla layihasında Davalı No.1'in müstahdemlerinin işbu haksız fiilleri bilinçli ve kasıtlı bir şekilde gerçekleştirmiş olmaları ve işbu haksız fiillerden herhangi bir ceza almamış olmamaları sebebi ile ağırlaştırıcı (aggravated) ve/veya cezai (exemplary) tazminat da talep etmiştir. Davacı işbu taleplerine ek olarak, layihasının "prayer" kısmında dava konusu eylemler dolayısı ile mesleğinde ve/veya toplum huzurunda

uğramış olduğu maddi kayıplara ilişkin olarak da Davalılar aleyhine tazminata hükmedilmesini talep etmiştir. İşbu taleplerin her biri ayrı başlıklar altında incelenecektir.

A. Genel Zarar Ziyan Talebi

Yukarıda yapmış olduğum bulgular ışığında Davacının Davalı No.1'in müstahdemleri tarafından kendisine karşı gerçekleştirilen eylemli saldırı neticesinde, genel zarar ziyân talebi altında, herhangi bir miktar elde etmeye hak kazanıp kazanmadığının incelenmesi gerekmektedir.

Genel zarar ziyân talebine ilişkin olarak **Clerk & Lindsell on Tort 12th Ed. sayfa 187 para 337** aşağıdaki ifadeler kullanılmıştır.

"Damage of kind which the law will presume to flow from the wrong complained of is known as 'general damage' and though it should be averred that such damage has been suffered"

Sorumluluk açısından ise hukuk, genel zarar-ziyanın, haksız fiile konu eylemin direkt veya olağan sonucu olduğuna karine kabul etmektedir.

Yine aynı eserin 616. sayfasında vücut bütünlüğüne saldırı şeklinde vuku bulan haksız fiiller ile ilgili genel zarar ziyânın ne kadar olacağı tespit edilirken, aşağıdaki hususların dikkate alınması gerektiği ifade edilmiştir.

"Any trespass to the person, however slight, gives a right of action to recover at any rate nominal damages. Even where there has been no physical injury, substantial damages may be awarded for the injury to a man's dignity or for discomfort or inconvenience.

...

The time, place and manner of the trespass and the conduct of the defendant may be taken into account"

[Vücut bütünlüğünü ihlal eden saldırılar, saldırıya uğrayan kişiye nominal zarar ziyarı ile ilgili dava açma hakkı vermektedir. Fiziksel olarak bir zarar doğmasa bile, kişinin şeref ve haysiyetinin zarar görmesi nedeni ile zarar veren aleyhine zarar ziyana hükmedilebilir.

...

[İhlalin nerede, ne zaman ve nasıl şekilde gerçekleştiğinin zarar ziyana hükmedilirken dikkate alınması gereklidir.]

Yine 347'inci sayfasında ise herhangi bir haksız fiil neticesinde vücut bütünlüğü zarar gören tarafın, işbu sebeple çektiği acı ve ızdırıp için genel zarar ziyan altında tazminat talep edebileceği ve işbu tazminatın miktarı belirlenirken dikkate alınması gereken olguların aşağıdaki gibi olduğu ifade edilmiştir;

“the plaintiff in an action for damages for personal injuries can recover damages for pain and suffering and loss of the amenities of life. Such damages are notoriously difficult to assess and it is impossible to standartise them .The suffering of the plaintiff, its actual or probable duration, the bodily injury and the loss of amenities such as inability of the plaintiff to conduct his life as he would wish to do or to enjoy his hobbies, must be taken into account”

[Davacı almış olduğu fiziksel yaralanmalar sebebi ile çekmiş olduğu acı ızdırıp ve hayat intizarı için zarar ziyan talep edebilir. İşbu zarar ziyan miktarının tespiti zor olmakla birlikte, herhangi bir standarta oturtmak da mümkün değildir. İşbu zarar ziyan miktarı belirlenirken, Davacının çekmiş olduğu acı ve ızdırabın süresi, yaralanmanın nev'i, hayatını eskisi gibi sürdüremeyeceğini, hobilerini eskisi gibi yapamayacağı şeklinde ortaya çıkan hayat intizarı dikkate alınmalıdır.]

Yukarıda alıntısını yapmış olduğum paragraflardan da anlaşılacağı gibi, vücut bütünlüğüne karşı ihlal teşkil eden haksız fiiller sebebi ile zarara uğrayan kişi, işbu ihlal neticesinde herhangi bir yara almasa bile, onurunun zedelenmesi sebebi ile veya yara almış ise, almış olduğu yaralar nedeni ile çektiği acı ve ızdırıp için genel tazminat almaya hak kazanabilir. İşbu genel tazminat miktarı tespit edilirken mahkemelerin dikkate alması

olgular, zarara uğrayan kişinin çektiği acı ve ızdırabın niteliği ve süresi, almış olduğu yaralanmaların nevi, haksız fiilin işlendiği yer, zaman, ihlalin şekli ve olaylardan sonra tarafların tutumu şeklinde özetlenebilir.

Yine Y/H 94/15 D. 14/18'de genel zarar ziyanın hesaplanmasında matematiksel bir doğrunun olmadığı bu sebeple genel zarar ziyan miktarı hesaplanırken, mahkemenin tüm faktörleri dikkate alarak, ilgili kişinin haksız fiilden dolayı tazmin edilebilmesini sağlayacak takdiri bir değerlendirme yapması ve işbu değerlendirmeyi yaparken mahkemelerin çok özenli davranması gerektiği aşağıdaki şekilde ifade edilmiştir;

Bu hesabın matematiksel bir doğrusu yoktur. Çekilen acı ve ızdırabın tam karşılığını, aritmetik bir hesaplama ile bulabilecek bir formül de yoktur (Bkz. *The Owners of the Steamship "Mediana" Appellants v The Owners, Master and Crew of the Lightship "Comet" Respondents (1900) AC 116*).

Bu nedenle, mahkeme tazminatın hesaplanmasında, zarara uğrayan veya yaralanmaya maruz kalan kişiyi, haksız fiilin yarattığı zarar oluşmasaydı veya yaralanma olmasaydı bulunacağı duruma mümkün olan en yakın noktaya getirebilecek bir tazminatı tespit etmesi gerekir.

Bu bağlamda huzurumdaki şahadetten, Davacıya karşı gerçekleştirilen eylemli saldırının Bedreddin Demirel Caddesi üzerinde bulunan eski KTHY binası önünde gerçekleştirilen eylem sırasında, başka bir ifade ile umumi bir yerde, gerçekleştiğine bulguda bulunurum. Yine işbu eylemli saldırı neticesinde Davacının almış olduğu yaralanmalara ilişkin, ilgili günde Burhan Nalbantoğlu Devlet Hastanesinin Acil Bölümünde nöbetçi doktor olarak görevli olan Dr. Gülsün Akansoy Üstünel aşağıdaki şekilde şahadet vermiştir;

S. Peki bu elinizdeki belgeye göre bulgularınızı ve o günkü tespitlerinizi Mahkeme ile paylaşır mısınız lütfen?

C. Hı hı tabi. Hastamız 36 yaşında kadın hastadır. Acil Servis'e darp edildiği iddiasıyla başvurdu. Geldiğinde vital bulgularına baktığımızda tanisyonu 13- 9 nabızı dakikada 88'di. Hastayı darp şikayeti ile başvuran hastayı muayene ettiğimde hastanın boyun ve karın kısmına özellikle darp edildiği iddiası vardı. Solunum sistemini muayene ettiğimde muayenesi normaldi karın aptominal muayene diye yazılan karın muayenesidir normaldi muayenesi. Alt teksirimifeler yani bacakta yak bileklerinde morarmaları vardı hastanın.

Hastanın ayrıntılı muayenesini de yaptığımda bunun yumuşak doku travması olduğu çıkar.

Davacı ise ilgili günde almış olduğu darbeler ve yaralanmalara ilişkin olarak aşağıdaki şekilde şahadet vermiştir;

... Hala idrak edemedim ta ki darbe alana kadar. Öleceyim zannettim. Hayatımın en korkunç anıydı diyebilirim. Her tarafıma acı hissetmedim. Fiziksel acı hissetmedim. Çünkü o kadar korkmuştum ki o fiziksel acıyı hissedecek şeyim yoktu. Her tarafıma vuruluyordu. En sonunda yere düştüm. Ayağımda terlikler vardı onlar çıktı. Yerde sürüklendim bir ara bu kalabalığın ortasında kurtulmaya çalıştım. Sonra Sendika'dan bazı arkadaşlar beni kenara çektiler su falan verdiler kurtuldum bu kadar.

...

Hastahaneye götürüldük Devlet Hastahanesine orada tomokrafilimiz çekildi. Benim başıma darbe almıştım, ayağıma darbe almıştım, omuzlarıma ve saire kontroller yapıldı ayağımda yaralar vardı bir süre kaldıktan sonra taburcu edildim.

Yukarıda iktibas etmiş olduğum şahadet ışığında, ilgili günde Davacıya karşı gerçekleştirilen eylemli saldırı neticesinde, Davacının bacağında ve ayak bileklerinde yumuşak doku travması meydana geldiği hususunda bulguda bulunurum.

Yine o günden sonra neler hissettiğini ve işbu eylemli saldırının kendisi üzerinde yarattığı uzun süreli etkilerine ilişkin ise, Davacı, aşağıdaki şekilde şahadet vermiştir;

örneğin yüksek sesli konuşulan ortamlarda tedirgin olma, birilerinin tartışmaya başladığı zamanlarda kalbimin çarpması, eylemlere katılma korkusu, ön saflarda yer alamama, her zaman önlerde yer alırdım. Hemen kaçabileceğim bir alan belirlemeye çalışma kendime. Kendi hayatımda ben kendim kendi imkanlarımla psikolojik terapiler aldım. Fakat bunu dediğim gibi kendimi iyileştirmek için kişisel gelişim uzmanlarıyla çalıştım. Kendi telkinlerimle kendi gücümle baş etmeye çalıştım. Fakat herhangi bir psikiyatrik hap ilaç tedavisi ve saire bu gibi şeyler çok uzun süreli kullanmadım. Kaygı problemi yarattı, sevdiklerimi kaybedecek mişim gibi korku, ölüm korkusu artı utanç. Ben daha önce belirttiğim gibi Mahkemenin başında Doğu Akdeniz Üniversitesi Hukuk Fakültesinde Hukuk öğrencilerine ders veriyorum. Ve o dönemde benim resmim gazetede ağlayan bir kadın şeklinde çıktı. Ben öyle bir resimle gazetelerde görünmek istemezdim. Ben nasıl görünmek isterdim Hukuk Fakültesi Öğretim Görevlilerinden Aslı Gönenç polis örgütü mensuplarına Toles Kursları verdi. Böyle bir haberle gazetelere çıkmak isterdim. Daha sonra okula gittiğimde öğrencilerimin geçmiş olsun hocam. Tabi ki iyi niyetle yaklaştılar her zaman ama bu bende bir utanç yarattı bunu söylemek isterim. Ayrıca Mahkemeye

geldiğim zaman burda mezun olmuş bir çok Avukat, belki Savcılar hatta Hakimler benim eski öğrencilerimdir. Onlara da açıklama yapmak ve neden burda olduğumu söylemek de beni utandırıyor.

Yine Klinik Psikolog Duygu Karabulak Takvim de Davacının kendisinin danışanı olduğunu belirterek, Davacının yaşadığı kaygı bozuklukları ve güvenlik sarsılmalarına ilişkin aşağıdaki şekilde şahadet vermiştir;

C. Yani toplamda 3 seans görüşme sağladık Aslı hanımla. Başvuru sebebi içerisinde kaygı atakları, panik atak tepkileri, öfke patlamaları ve gündelik hayatını işlevselliğini etkileyecek kaçınma davranışları vardı. Biz buna ne zaman başladı, nasıl arttı, tetikleyicileri nelerdi diye baktığımız zaman 10 yıl öncesindeki olayın böyle ilk başlangıç olayı olarak ifadesi vardı. Bu olayla...

S. Bu olay nedir kayıtlara geçsin söyleyin lütfen?

C. Bu olay bu polisle birlikte aslında arbedeye bir eylem sırasında uğradığı arbede.

S. Evet. Devam edin lütfen?

C.Semtomlarında 10 yıldır yapamadığı şeyleri böyle bir çıkararak ve gündemimi terapi planımı çıkardım ben. İşte 10 yıl öncesinde sürekli uçuş yapabiliyorken, asansör kullanabiliyorken, araba kullanabiliyorken 10 yıldır böyle giderek kaçınmalarının daralması ile birlikte uçağa sadece bir kez binebilmiş asansör hiç kullanamıyor. Araç çok kısa mesafelerde kullanılmaya başlamış, kalabalık alanlara kapalı alanlara girememeye başlamıştır. Burda temel çalışacağımız inançlara baktığımız zaman güvenlik duvarının sarsılması ve çaresizim tehlikedeyim kendimi savunamam koruyamam koruyamam bu utanç duygularının kabarmasına sebep olan bu olayı çalışarak başladık bu olayı çalıştığımız 2 seans yaptık. Ordaki duygulanımdaki değişikliklere şahit oldum seans sırasında. Zaten hani ilk seans itibarı ile pencere açık olmadan odada duramamış, kapıya arkasını sırtını dönememişti danışanım. Çantasını sürekli kolunda tuttuğunu gözlemledim. Ordaki nefes alış verişlerdeki değişiklikler disosiye olma anlarına direk bire bir tanık oldum. Ben de danışanıma şu anda neden daha üst noktaya ulaştığını buna sebep olabilecek şeyleri düşünüp düşünmediğini sorduğum zaman Mayıs başında ya da Nisan sonunda Mahkemede dinlenmesi ile birlikte aslında olayın tekrar böyle su yüzüne çıktığını, artık hani böyle gündelik hayatındaki bu kaçınmaların yeterli gelmeyecek boyutta onun uykularını etkileyecek biz düzeye ulaştığını ifade etmiştir ve bu şekilde terapi planımızı oluşturduk çalışmalarımıza devam ediyoruz biz.

Yukarıda iktibas etmiş olduğum şahadetlerden de anlaşılacağı üzere, Davacının işbu eylemli saldırıdan sonra kaygı atakları, güven problemi, kapalı alanlara ve kalabalık

ortamlara girememe gibi gündelik hayatının işlevselliğini etkileyecek kaçınma problemlerinin başladığı hususunda bulguda bulunurum.

Yukarıda yapmış olduğum bulgular ışığında, genel tazminat miktarının belirlenmesi gerekmektedir. Birçok Yüksek Mahkeme kararımızda, belirlenen genel tazminat miktarının hem Davacı, hem de haksız fiili gerçekleştiren kişi için adil olması gerektiği, işbu tazminat miktarının haksız fiili gerçekleştiren kişi açısından cezalandırıcı nitelikte olmaması gerektiği açıkça belirtilmektedir. Yine işbu miktar belirlenirken, mahkemelerin geçmişte benzeri davalarda verilen tazminat miktarlarını kıyas yolu ile dikkate alırken, paranın alım gücündeki düşüşünü de göz önünde bulundurması gerekmektedir (Bknz. Y/H 26/77, Y/H 32/82, Y/H 51/87, Y/H 66/89)

Bu bağlamda yukarıda Davacının almış olduğu yaralanmalar ve çektiği acı ızdaraba ilişkin bulgularım ışığında Yüksek Mahkememizin kararlarını incelediğimde, bu dava maksatları bakımından genel tazminatın saptanması açısından kıyaslayabileceğim benzer icthadi karar tespit edemediğimden, Davacı açısından genel tazminat miktarını saptamak amacı ile **Butterworths Personal Injury** isimli eserin "*Legs and Feet*" isimli başlığı altında belirtilen kararları incelemeyi uygun ve adil bulurum.

Hill v JG Logistics Ltd davasında kaza tarihinde 38, karar tarihinde 42 yaşında olan ve merdivenden kayarak düşerek sağ ayağı ile sağ dirseğinde yumuşak doku zedelenmesi meydana gelen, işine iki gün süre ile gidemeyen, iyileşme süresi bir buçuk hafta süren, ancak işine döndükten sonra da 4 hafta boyunca yalnızca hafif işler yapabilen ve kazadan sonra uyku sorunu çeken Davacıya, Mahkeme 2004 yılında, £700 genel tazminata (PSLA) hükmetmiştir.

Yine Lane v Lefarge Cement davasında ise kaza tarihinde 38, karar tarihinde 41 yaşında olan ve ayak başparmağında yumuşak doku zedelenmesi olup, 2 hafta boyunca işine gidemeyen, ancak bir ayın sonunda %90 iyileşme sağlayan Davacıya, 2005 yılında, Mahkeme, £1,300 genel tazminat (PSLA) hükmetmiştir.

Yine Mills v Durrani davasında kaza tarihinde 36, karar tarihinde 39 yaşında olan ve kaza sonucunda her iki elinde ve sol ayağında morarmalar olan ve yine sol el bileğinde, sol dizinde, sol ayağında ve göğsünün sol kısmında ağrı ve hassaiyet olan, 10 gün boyunca

işine gidemeyen, ağrılarından dolayı bir gece uyuyamayan Davacıya, 2003 yılında Mahkeme, dizindeki yaralanmalar için £800 ve diğer yaralanmaları için £200 olmak üzere toplam £1,000 genel tazminata (PSLA) hükmetmiştir.

Yukarıda yumuşak doku zedelenmesine ilişkin değindiğim kararlar ile birlikte, İngiltere'deki gelir ve hayat standartlarının ülkemiz standartlarının üzerinde olduğunu, ülkemizde kullanılan para biriminin değer kaybı nedeni ile alım gücünün azaldığını ve bu bağlamda ülkemizdeki ekonomik ve sosyal koşulları dikkate alarak, Davacının almış olduğu bedensel yaralanmanın nev'ini, vücudunda herhangi fiziksel, kalıcı bedeni bir hasar olmamakla birlikte, halen yaşamakta olduğu kaygı bozuklukları, güven problemi ve gündelik hayatının işlevselliğini etkileyecek kaçınma problemlerini ve bu bağlamda çektiği ve çekeceği acı ve ızdırabı dikkate alarak, Davacıya verilmesi gereken makul ve adil genel tazminat miktarının, tam sorumluluk prensibi üzerinden £500 olduğu hususunda bulguda bulunurum. Yine işbu miktarın hüküm tarihi itibari ile KKTC Merkez Bankasının efektif satış kurunu (£1=22.7 TL) dikkate alarak 11,350 TL olduğu hususunda bulguda bulunurum

B. Aggravated/Exemplary tazminat.

Davacı genel zarar ziyan talebine ek olarak, cezai/örnek niteliğinde de zarar ziyan talep etmiştir.

Salmond's on Tort, 12th ed. Syf. 708-709 isimli eserin, Tazmin edici (Compensatory) zarar ziyan ile Örnek Niteliğindeki (Exemplary) zarar ziyan arasında karşılaştırma yapılan bölümünde, örnek niteliğindeki zarar ziyan aşağıdaki şekilde izah edilmiştir;

... Exemplary Damages, on the other hand, are a sum of money awarded in excess of any material loss and by way of solatium for any insult or other outrage to the plaintiff's feelings that is involved in the injury complained of. That an assault may cause no physical harm whatever; it may amount for example a mere threat of violence; yet if it is committed in such a manner or

in such circumstances to be a grave attack upon the dignity of the plaintiff, he may recover very substantial damages for it.

[Örnek niteliğindeki zarar ziyan, herhangi bir maddi kaybı aşan ve şikayet edilen yaralanmaya ilişkin olarak Davacının kendisine veya duygularına hakareten dolayı çekilen acı ve ızdırıp için hükmedilen toplu bir miktardır. Davacıya yöneltilen saldırı herhangi bir fiziksel zarar ziyana neden olmasa ve yalnızca şiddet tehdidinden ibaret olsa bile, bu şekildeki bir davranış, Davacının onuruna karşı ciddi bir saldırı olarak kabul edilebilir ve Davacı bu sebeple zarar ziyan almaya hak kazanabilir.]

Mahkemelerin hangi hallerde örnek niteliğindeki zarar ziyana hükmedebileceği **Halsbury Laws of England 4th Ed. Vol 26, syf 474 para 1190'da Rookes v Barnard (1964) AC 1129** davasına atıfta bulunularak, aşağıdaki şekilde açıklanmaktadır;

Exemplary damages are damages which are awarded to punish the defendant and vindicate the strength of law. There may only be awarded in actions of tort, and only in three categories of cases.

The first category is oppressive arbitrary or unconstitutional action by servants of the government. It seems that this category is not confined to Crown Servants but includes persons who are exercising functions of a governmental character, like the police. This category, does not, however, ordinarily extend to oppressive action by private corporations or individuals

The second category is cases in which the defendant's conduct has been calculated by him to make a profit for himself which may well exceed the compensation payable to plaintiff.

...

The third category is cases where exemplary damages are expressly authorised by the statue.

Yine benzer bir şekilde Yüksek Mahkememiz de Y/H. 98/09 D. 17/11 sayılı kararda *House of Lords, Rookes v Barnard (1964) I All ER 367* davasına atıfta bulunarak, örnek niteliğinde zarar ziyana hükmedilebilecek meselelerin *Common Law* açısından 3 kategoride sınıflandırıldığını belirtmiştir. İşbu kategoriler ilgili kararda a) Haksız fiilin Devlet memurlarının baskıcı ve Anayasa dışı hareketlerinden kaynaklanması b) Haksız fiilin, zarar gören kişinin haklarına azami saygısızlık gösterilerek, sebep olana kâr sağlamak amacıyla işlenmesi ve c) Kanunun açıkca örnek niteliğinde zarar ziyana hükmedilmesine izin verdiği haller şeklinde özetlenmiştir.

Yine aynı kararda Yüksek Mahkememiz örnek niteliğinde tazminatın haksız fiilin kötü niyetle (malice), saygısızca (insolence) veya küstahça (arrogance) gerçekleştirildiği hallerde verilebileceğini ve bu tür tazminatların sıklıkla kişiye saldırı (assault) davalarında görüldüğünü belirterek, *Common Law* kurallarının 9/76 sayılı Mahkemeler Yasasının 38(d) maddesi ışığında, hukuk sistemimizde kabul edilen mevzuat olması sebebi ile ve *Common Law* kuralları örnek niteliğinde tazminat verilmesini kabul ettiğine göre, davadaki şartlar elverdiği ölçüde bizim Mahkemelerimizde de örnek nitelikte tazminata hükmedebileceğini öngörmüştür.

Yine **Halsburys Laws of England, 4th ed., Vol 12, syf 474, para 1190'da** mahkemelerin örnek niteliğindeki tazminata ancak, ağırlaştırıcı faktörler de dikkate alınarak hükmedilen genel zarar ziyanın Davacıyı tazmine yeterli olmasının yanında, haksız fiili gerçekleştiren kişiyi cezalandırmaya ve caydırmaya yeterli olmaması halinde hükmedebileceği aşğıdaki şekilde ifade edilmiştir.

Where an exemplary damages may be awarded the court should ask, itself whether the sum it proposes to award as compensatory damages, which may include an element of aggravated damages, is adequate not only for the purpose of compensating the plaintiff but also for the punishing and deterring the defendant. Only if it is inadequate for the latter purpose should the court consider awarding additional exemplary damages.

Yine aynı eserde örnek niteliğinde tazminata hükmedilirken mahkemelerin aşağıdaki 3 hususa dikkat etmesi gerektiği belirtilmiştir;

The following considerations should be borne in mind (1) that the plaintiff cannot recover exemplary damages unless he is the victim of the punishable behaviour (2) that the power to award exemplary damages is a weapon that should be used with restraint and (3) that the parties' means are relevant.

İşbu alıntıya göre mahkemelerin örnek niteliğinde tazminata hükmedilebilmesi için öncelikle Davacının cezalandırılabilir bir haksız fiilden doğrudan etkilenen kişi olması gerekmektedir. Yine mahkemeler bu şekildeki bir tazminatın istisnai hallerde verildiğini ve tarafların amaçlarının birbirleriyle ilişkili olması gerektiği ifade edilmiştir.

Yine örnek niteliğinde zarar ziyanların kusursuz sorumluluk prensibi ışığında işveren aleyhine hükmedebileceği **Clerk & Lindsell on Torts, 12th Ed., sayfa 1062, para 15-139'da Exemplary Damages and Vicarious Liability** başlığı altında aşağıdaki şekilde ifade edilmiştir;

In *Kuddus v Chief Constable of Leicestershire Constabulary* this led Lord Scott to doubt whether exemplary damages were appropriate in a case against an employer based on vicarious liability. However, since then (when the question as a matter of law was technically left open by their Lordships) it has been held by the Court of Appeal in *Rowlands v Chief Constable of Merseyside* that it is possible to make an award of exemplary damages against an employer (a chief constable in that case)

Örnek tazminata hangi hallerde hükmedilebileceğine ilişkin yukarıda özetine yer vermiş prensipleri huzurumdaki meseleye uyguladığımda; Davalı No.1'in müstahdemleri tarafından üzerine yürümek ve vücudunun muhtelif yerlerine vurmak sureti ile gerçekleştirilen ve F.149 tahtında haksız fiil teşkil eden hareketlerinden Davacının zarar

gördüğü önceki bulgularıyla sabit olduğunu belirtir, işbu bulgularımı bu aşamada da yinelerim.

Yine Davalı No. 1 müstahdemlerinin Davacının Anayasa tarafından korunan toplantı ve gösteri hakkını ihlal edecek şekilde, üzerine yürümek ve darp etmek sureti ile, başka bir ifade ile Davacıya herhangi bir saygı duymadan, kötü niyetle, gerçekleştirdiği de huzurumdaki şahadetten sabit olup, işbu husus hakkında da bulguda bulunurum. Bu bağlamda Davalı No.1 müstahdemlerinin haksız fiil teşkil eden işbu davranışlarının Y/H. 98/09 D. 17/11'de de Rookes v Barnard (1964) / All ER 367 Davasına atıfta bulunarak belirtilen kriterlerden birinci kritere girdiği, başka bir ifade ile işbu haksız fiil teşkil eden davranışların Davalı No.1'in müstahdemlerinin baskıcı ve Anayasa dışı hareketlerinden kaynaklandığı hususunda da bulguda bulunurum.

Yine işbu tür tazminatların istinai hallerde ve ağırlaştırıcı faktörler de dikkate alınarak hükmedilen genel zarar ziyanın Davacıyı tazmine yeterli olmasının yanında, haksız fiili gerçekleştiren kişiyi cezalandırmaya ve caydırmaya yeterli olmaması halinde hükmedebileceğini gözönünde bulundurduğumda, genel tazminatın TL bazında 11,350 TL'ye tekabül ettiği ve işbu miktarın günümüzdeki ekonomik koşulları dikkate alındığında caydırıcılık unsuru taşımadığı hususunda bulguda bulunurum. İşbu bulgularım ışığında Davacıya karşı işlenen haksız fiilin polis memurları tarafından Davacının anayasal hakları ihlal edilerek saygısız bir şekilde işlenmiş olması, Davacının halen işbu fiillerin etkisinde kalmış ve ilgili günde neler yaşadığına ve neler hissettiğine ilişkin huzurumda şahadet verirken ağlaması ve genel tazminat miktarının caydırıcılık özelliği taşıması sebebi ile, Davalı No.1'in müstahdemleri olan Polis mensuplarının gerçekleştirmiş olduğu eylemli saldırının vehametini de gözönünde bulundurarak, £ 500 tutarında örnek niteliğinde tazminat hükmedebileceğine bulguda bulunurum. Yine işbu miktarın hüküm tarihi itibari ile KKTC Merkez Bankasının efektif satış kurunu dikkate alarak (£1=22.7 TL) dikkate alarak 11,350 TL olduğu hususunda bulguda bulunurum

Yine Davacının prayer kısmında talep etmiş olduğu, dava konusu eylemler dolayısı ile mesleğinde ve/veya toplum huzurunda uğramış olduğu maddi kayıplara ilişkin olan

tazminat talebini incelediğimde ise, işbu talebine ilişkin olarak layihasında herhangi bir tafsilat vermediğini ve yine şahadetinde de bu yönde maddi bir kayıptan söz etmediğini gözlemlemekteyim. Bu bağlamda layihada tafsilatı verilmeyen ve şahadette de bahsi geçmeyen işbu maddi kayıplara ilişkin bulgu yapmam imkansız olup, Davacının bu yöndeki taleplerini red ve iptal ederim.

Davacının tazminat taleplerine ilişkin olarak yukarıda yapmış olduğum tüm inceleme ışığında ve yine gerek Y/H 98/09 D 17/2011 gerekse Y/H 156/14 D. 13/18 sayılı kararlarda belirtildiği üzere, örnek niteliğindeki zarar ziyanların bir defada ve tazmin edici zarar ziyan ile birlikte belirlenmesi gerektiği esastan hareketle, Davalı No.1'in müstahdemlerinin gerçekleştirmiş olduğu darp şeklinde vuku bulan eylemli saldırı neticesinde Davalı No.1'in Davacıya, yukarıda bulguda bulunduğum genel ve örnek niteliğindeki tazminat miktarlarının toplamı olan 22,700 TL tutarında tazminat bedeli ödemesi gerektiğine bulguda bulunurum.

Netice itibari ile,

- A. Davacının Davalı No.1'in müstahdemleri olan polis mensupları tarafından 19/7/2011 tarihinde, darp edilmek sureti ile F. 148 md 26 tahtında eylemli saldırıya uğradığı hususunda tespit kararı verilir
- B. Yine Davalı No.1'in müstahdemleri tarafından Davacıya karşı uygulanan eylemli saldırı neticesinde, Davacının Anayasanın 32. maddesi tahtında korunan Toplantı ve Gösteri hakkının ihlal edildiği hususunda tespit kararı verilir
- C. Davalı No.1'in müstahdemlerinin Davacının anayasal hakkını ihlal ederek gerçekleştirmiş olduğu eylemli saldırı neticesinde, Davalı No.1'in Davacıya toplam 22,700 TL tutarında genel ve örnek niteliğinde tazminat ödemesine, yine işbu miktar üzerinden 13/7/2016 tarihinden itibaren tamamen tediyesine değin yıllık %6.8 oranında faiz ödemesine hükmedilir

D. Davacının Anayasanın 14. Maddesi gereğince eziyet görmeme hakkının ihlal edildiği yönündeki tespit kararı talebi, ispat edilemediğinden red ve iptal edilir.

E. Dava, polis mensupları ile Davalı No.2 arasında işçi işveren ilişkisi bulunmaması sebebi ile, Davalı No.2'yi ilgilendirdiği oranda red ve iptal edilir.

Yine duruşmanın safahati, dinletilen tanıklar, taraflar tarafından yapılan tehir talepleri ve özellikle işbu davanın dinlenilmesine başlamadan önce tarafların birçok kez müşterek beyanlarla tehir talep ettikleri de göz önünde bulundurulduktan sonra, Davalı No.1'in Davacıya 15,000 TL dava masrafı ödenmesine emir verilir.

Mine Gündüz Serden
Kaza Mahkemesi Yargıcı

Mine Gündüz Serden
Kaza Mahkemesi Yargıcı